

2005. január 12., szerda

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P6_TA(2005)0003

Gépjármű-felelősségbiztosítás ***II

Az Európai Parlament jogalkotási állásfoglalása a 72/166/EGK, a 84/5/EGK, a 88/357/EGK és a 90/232/EGK tanácsi irányelv, valamint a gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására irányuló tanácsi közös álláspontról (16182/2/2003 — C6-0112/2004 — 2002/0124(COD))

(Együttdöntési eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács közös állásponyjára (16182/2/2003 — C6-0112/2004),
- tekintettel a első olvasatban elfogadott állásponyjára⁽¹⁾ a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatáról (COM(2002)0244)⁽²⁾,
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 62. cikkére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság második olvasatra irányuló javaslatára (A6-0073/2004),

1. elfogadja a módosított közös állásponyt;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa állásponyját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 82. E, 2004.4.1., 297. o.

⁽²⁾ HL C 227. E, 2002.9.24., 387. o.

P6_TC2-COD(2002)0124

Az európai parlament állásponyjára amely második olvasatban 2005. január 12-én került elfogadásra a gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 72/166/EGK, 84/5/EGK, 88/357/EGK és 90/232/EGK tanácsi irányelv, valamint 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló 2005/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésének első és harmadik mondatára, 55. cikkére és 95. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 227. E, 2002.9.24., 387. o.

⁽²⁾ HL C 95., 2003.4.23., 45. o.

2005. január 12., szerda

a Szerződés 251. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A gépjármű-felelősségbiztosítás (gépjármű-biztosítás) kiemelten fontos az európai polgárok számára, legyenek akár biztosítási kötvény tulajdonosai vagy baleset sérültjei. A gépjármű-felelősségbiztosítás a biztosítóintézetek számára szintén nagy jelentőséggel bír, mivel az a Közösségben a nem életbiztosítások piacának fontos eleme. A gépjármű-biztosítás hatással van a személyek és járművek szabad mozgására is. Ezért a pénzügyi szolgáltatások terén a közösségi fellépés egyik kulcsfontosságú célkitűzésének kell lennie a gépjármű-biztosítás egységes biztosítási piaca megerősítésének és konszolidálásának.
- (2) Nagyon jelentős előrelépést ért már el ez irányban a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra és a biztosítási kötelezettség ellenőrzésére vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló 1972. április 24-i 72/166/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾, a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1983. december 30-i 84/5/EGK második tanácsi irányelv ⁽³⁾, a gépjármű-használattal kapcsolatos polgári jogi felelősség biztosítására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1990. május 14-i 90/232/EGK harmadik tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, illetve a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 2000. május 16-i 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (negyedik gépjármű-felelősségbiztosítási irányelv) ⁽⁵⁾.
- (3) A gépjármű-biztosítás közösségi rendszerét korszerűsíteni és javítani kell. Ennek szükségességét az ágazattal, a fogyasztókkal és a sérültek által létrehozott szervezetekkel folytatott konzultáció is megerősítette.
- (4) A 72/166/EGK irányelv rendelkezéseinek esetleges félreértelmezésének elkerülése, valamint az ideiglenes rendszámtáblával ellátott gépjárművek biztosításának megkönnyítése végett az a terület, ahol a gépjárművet rendszerint üzemben tartják, annak a tagállamnak a területét kell, hogy jelentse, amelynek a rendszámtáblája a gépjárművön található, függetlenül attól, hogy ez a rendszámtábla állandó vagy ideiglenes.
- (5) A 72/166/EGK irányelvvel összhangban a hamis, illetve jogellenes rendszámtáblájú gépjárműveket általában annak az államnak a területén kell rendszerint üzemben tartottnak tekinteni, amely az eredeti rendszámtáblákat kibocsátotta. Ez a szabály gyakran azt jelenti, hogy a nemzeti biztosítóirodák kötelesek olyan balesetek gazdasági következményeivel foglalkozni, amelyeknek semmi közük nincs az adott biztosítóirodák letelepedése szerinti tagállamhoz. A rendszámtábla azon általános kritériumának megváltoztatása nélkül, hogy meghatározza a gépjármű rendszerinti üzemben tartásának helyét, külön szabályt kell megállapítani arra az esetre, ha a balesetet rendszámtábla nélküli, vagy az adott járműnek nem, vagy már nem megfelelő rendszámtáblával ellátott gépjárművel okozzák. Ebben az esetben, és kizárólag a kártérítési igény rendezése végett, a terület, amelyen a gépjárművet rendszerint üzemben tartják, azt a területet jelenti, ahol a baleset bekövetkezett.
- (6) A 72/166/EGK irányelvben szereplő „véletlenszerű ellenőrzések” kifejezés értelmezésének és alkalmazásának megkönnyítése érdekében a vonatkozó rendelkezést egyértelművé kell tenni. A gépjármű-biztosítások rendszeres ellenőrzésének tilalmát alkalmazni kell a másik tagállam területén rendszerint üzemben tartott gépjárműre, csakúgy, mint a harmadik államban rendszerint üzemben tartott gépjárműre, amely egy másik tagállam területéről lép be. Csak a nem rendszeres és megkülönböztetésmentes ellenőrzéseket kell lehetővé tenni, amelyeket egy nem kizárólag a biztosítás ellenőrzését célzó ellenőrzés részeként végzik.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2003. október 22-i álláspontja (HL C 82. E, 2004.4.1., 297. o.), a Tanács 2004. április 26-i közös álláspontja (a Hivatalos Lapban még tették közzé), és az Európai Parlament 2005. január 12-i álláspontja.

⁽²⁾ HL L 103., 1972.5.2., 1. o. A legutóbb a 84/5/EGK irányelvvel (HL L 8., 1984.1.11., 17. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 8., 1984.1.11., 17. o. A legutóbb a 90/232/EGK irányelvvel (HL L 129., 1990.5.19., 33. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 129., 1990.5.19., 33. o.

⁽⁵⁾ HL L 181., 2000.7.20., 65. o.

2005. január 12., szerda

- (7) A 72/166/EGK irányelv 4. cikkének a) pontja lehetővé teszi, hogy egy tagállam eltérjen a kötelező gépjármű-biztosításra vonatkozó általános kötelezettségtől egyes magánjogi vagy közjogi természetes vagy jogi személyek tulajdonában lévő járművek esetén. Az ezen gépjárművek által okozott balesetek esetén a tagállamnak, amely igénybe veszi ezt az eltérést, *a másik tagállamban okozott balesetek sérültjeinek kártérítésére ki kell jelölnie egy hatóságot vagy szervezetet. Annak érdekében, hogy ne csak az e gépjárművek által külföldön okozott balesetek sérültjei részesüljenek megfelelő kártérítésben, hanem – függetlenül attól, hogy a sérültek lakóhellyel rendelkeznek-e az adott tagállam területén, vagy sem – az abban a tagállamban történt balesetek sérültjei is, ahol a gépjárművet rendszerint üzemben tartják, a fent említett cikket módosítani kell. A tagállamoknak gondoskodniuk kell továbbá arról, hogy a kötelező biztosítás alól mentes személyek, valamint az ezen gépjárművek által okozott balesetek sérültjeinek kártérítéséért felelős hatóságok és szervezetek jegyzékét kihirdetés céljából eljuttassák a Bizottsághoz.*
- (8) A 72/166/EGK irányelv 4. cikkének b) pontja lehetővé teszi, hogy egy tagállam eltérjen a kötelező gépjármű-biztosításra vonatkozó általános kötelezettségtől egyes gépjárműtípusok vagy bizonyos speciális rendszámú járművek esetében. Ebben az esetben a többi tagállam előírhatja, hogy a gépjármű – területükre történő – belépésekor érvényes zöld kártyával vagy határbiztosítási szerződéssel kell rendelkezni, a területükön az ezen gépjárművek által okozott bármely baleset sérültjei kártérítésének biztosítása céljából. *Mivel azonban a Közösségen belüli határellenőrzések megszűnése egyben azt jelenti, hogy nem lehet biztosítani, hogy a határon átkelő gépjárművek biztosítva legyenek, a külföldön okozott balesetek sérültjeinek kártérítését immár nem lehet garantálni. Ezen felül azt is biztosítani kell, hogy az ezen gépjárművek által nemcsak külföldön, hanem a rendszerint üzemben tartásuk szerinti tagállamban okozott balesetek sérültjei is kellő kártérítésben részesüljenek. Ezért a tagállamoknak ugyanolyan bánásmódban kell részesíteniük az ezen gépjárművek okozta balesetek sérültjeit, mint a nem biztosított gépjárművek okozta balesetek sérültjeit. A 84/5/EGK irányelv rendelkezéseinek értelmében a nem biztosított gépjárművek okozta balesetek sérültjeit ténylegesen annak az országnak a kártérítéséért felelős szervezete részesíti kártérítésben, ahol a baleset történt. Az eltérés alá eső gépjárművek okozta balesetek sérültjeinek folyósított kifizetés esetén a kártérítésért felelős szervezet kártérítési igényrel élhet az adott gépjármű rendszerint üzemben tartása szerinti tagállam szervezetével szemben. Ennek az irányelvnek a hatálybalépését követő ötéves időszak elteltével a Bizottság ennek az eltérésnek a végrehajtására és alkalmazására vonatkozó tapasztalatra tekintettel adott esetben javaslatot nyújthat be az eltérés helyettesítésének, illetve hatályon kívül helyezésének céljával. A 2000/26/EK irányelv megfelelő rendelkezését szintén el kell hagyni.*
- (9) A Szerződés 299. cikkének megfelelően a gépjármű-biztosításról szóló irányelvek alkalmazási körének egyértelművé tétele érdekében a 72/166/EGK irányelv 6. cikkéből és 7. cikkének (1) bekezdéséből a tagállamok Európán kívüli területeire tett hivatkozást *el kell hagyni.*
- (10) A tagállamok biztosítási kötelezettsége – legalább bizonyos minimumösszegek tekintetében – fontos részét képezi a sérültek védelmének. A 84/5/EGK irányelvben meghatározott minimumösszegeket nemcsak az infláció követése céljából kell naprakészé tenni, hanem a sérültek védelmének javítása érdekében azokat ténylegesen növelni kell. ***A személyi sérüléseket fedező minimumösszeget úgy kell kiszámítani, hogy teljes mértékű és méltányos kártérítésben részesüljön az összes olyan sérült, aki súlyos sérüléseket szenvedett, és ennek során figyelembe kell venni azon balesetek ritka előfordulását, amelyek több sérüléssel járnak, és azon balesetek alacsony számát, amelyben több sérült szenved súlyos sérülést egyazon esemény során. A sérültenként 1 000 000 euró vagy kárigényenként 5 000 000 euró nagyságú minimumösszeg – a sérültek számától függetlenül – ésszerű és megfelelő összeg.*** E minimumösszegek bevezetésének megkönnyítése céljából az irányelv végrehajtásának időpontjától számított ötéves átmeneti időszakot kell bevezetni. A tagállamoknak a végrehajtás dátumától számított harminc hónapon belül a szintek legalább 50 %-ára kell emelniük az összegeket.
- (11) Annak érdekében, hogy a minimum biztosítási összegek idővel ne veszítsenek értékükből, rendszeres felülvizsgálati záradékot kell bevezetni, az Eurostat által közzétett európai fogyasztói árindexet (EICP) használva *referenciaértékként, a harmonizált fogyasztói árindexekről szóló, 1995. október 23-i 2494/95/EK tanácsi rendelet* ⁽¹⁾ rendelkezéseinek megfelelően. *Meg kell állapítani az erre a felülvizsgálatra érvényes eljárási szabályokat.*

⁽¹⁾ HL L 257., 1995.10.27., 1. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

2005. január 12., szerda

- (12) A 84/5/EGK irányelv, amely lehetővé teszi, hogy a tagállamok a csalás megelőzése érdekében azonosítatlan gépkocsi okozta anyagi kár esetén csökkentsek vagy kizárják a kártérítésért felelős szervezet általi fizetést, bizonyos esetekben *megakadályozhatja* a sérültek jogos kártérítését. A kártérítés csökkentésének, illetve kizárásának a gépjármű azonosíthatatlanságán alapuló lehetőségét nem lehet alkalmazni, amennyiben a szervezet jelentős személyi sérülésért járó kártérítést fizetett *ugyanazon baleset* bármely sérültjének, amelyben az anyagi kár történt. A tagállamok *önrészt* állapíthatnak meg az említett irányelvben meghatározott határig, *amelyért* az ilyen anyagi kár áldozata *felelhet*. Azokat a *feltételeket*, amelyek esetén a személyi sérülések *jelentősnek minősülnek*, azon tagállam nemzeti jogszabályainak, illetve közigazgatási rendelkezéseinek kell *meghatároznia*, amelyben a baleset történt. Ezen feltételek meghatározásakor a tagállamok figyelembe vehetik többek között, hogy a sérülés igényelt-e kórházi ellátást.
- (13) Jelenleg a 84/5/EGK irányelv lehetőséget nyújt a tagállamoknak arra, hogy egy meghatározott *felső határig* *önrészt* engedélyezzenek, amelyért a nem biztosított gépjármű okozta anyagi kár esetén a sérült *felelne*. Ez a lehetőség igazságtalanul csökkenti a sérültek védelmét, és megkülönböztetést eredményez más balesetek sérültjeivel szemben. Ezért a továbbiakban ez nem engedélyezhető.
- (14) Az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen *biztosításokra* vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. június 22-i 88/357/EGK második *tanácsi* irányelvet⁽¹⁾ módosítani kell annak érdekében, hogy a biztosítóintézetek fiókjai gépjármű-biztosítási *tevékenységben* is *elláthassanak képviselket*, mint ahogyan ezt már más, nem gépjármű-biztosítási *biztosítási* szolgáltatások esetében teszik.
- (15) A hatályos jogszabályok egyik fő eredménye az, hogy a biztosítást a gépjármű valamennyi utasára *kiterjeszti*. Ez a célkitűzés veszélybe kerülne, ha a nemzeti jogszabályok vagy egy biztosítási szerződés bármely szerződéses záradéka kizárná az utasokat a biztosításból, azért, mert tudták, vagy tudniuk kellett volna, hogy a gépjármű vezetője alkohol vagy bármely más kábító hatású anyag befolyása alatt állt a baleset idején. Az utas általában nincs abban a helyzetben, hogy megfelelően meg tudja ítélni a vezető *kábultságának mértékét*. A gépjármű-balesetek utas-sérültjei biztosítási fedezetének csökkentésével nem lehet visszatartani a vezetőket *attól*, hogy kábító hatású anyagok befolyása *alatt* vezessenek. Ezen utasoknak a gépjármű kötelező gépjármű-biztosításban foglalt biztosítási fedezete nem befolyásolja sem az alkalmazandó nemzeti jogszabályok értelmében esetlegesen felmerült felelősséget, sem az adott balesetben megítélt kártérítés *mértékét*.
- (16) A gyalogosokat, a kerékpárosokat és a közút *egyéb*, nem gépjárművel közlekedő *használóit* – tehát a *balesetben általában a leggyengébb félnek bizonyuló személyeket* – ért személyi sérülést és anyagi kárt a balesetben érintett gépjármű kötelező biztosításának kell fedeznie, *feltéve*, hogy e személyek a nemzeti polgári jognak *megfelelően kártérítésre jogosultak*. Ez a rendelkezés nem érinti az adott balesetben a nemzeti jogszabályok értelmében *fennálló* polgári felelősséget, illetve a megítélt kártérítés *mértékét*.
- (17) Néhány biztosítóintézet a biztosítási kötvényhez olyan záradékot csatol, amelynek értelmében a szerződés megszűnik, amennyiben a gépjármű egy meghatározott időn túl a *nyilvántartásba vétel szerinti* tagállam területén kívül marad. Ez a gyakorlat ellentétes a 90/232/EGK irányelvben megállapított elvekkel, amelyek értelmében a kötelező gépjármű-biztosításnak egy egységes biztosítási díj alapján a Közösség egész területére ki kell terjednie. Ezért – a tagállamoknak a gépjárművek nyilvántartására vonatkozó nemzeti *jogszabályaiban* foglalt kötelezettségek sérelme nélkül – meg kell határozni, hogy a biztosítási fedezet a szerződés egész időtartamára érvényben marad, függetlenül attól, hogy a gépjármű egy bizonyos ideig egy másik tagállamban marad-e.
- (18) *Lépéseket kell tenni annak megkönnyítésére, hogy a biztosítási fedezet elérhető legyen az egyik tagállamból egy másikba importált járműveknél még akkor is, ha a járművet a rendeltetési tagállamban még nem vették nyilvántartásba. A kockázat felmerülése szerinti tagállamot meghatározó általános szabály alól ideiglenes eltérésről kell rendelkezni.* A jármű vevő számára történő leszállítása, átadása vagy feladása napjától számított harminc napig a rendeltetési tagállamot kell annak a tagállamnak tekinteni, ahol a kockázat felmerül.

⁽¹⁾ HL L 172., 1988.7.4., 1. o. A legutóbb a 2000/26/EK irányelvvel módosított irányelv.

2005. január 12., szerda

- (19) Annak a személynek, aki egy másik biztosítónál új gépjármű-biztosítási szerződést kíván kötni, *lehetővé kell tenni, hogy igazolni tudja a régi szerződés alatt felmerült baleseteket és kártérítési igényeket vagy azok hiányát.* A biztosítási kötvény tulajdonosának *jogot kell biztosítani arra, hogy a szerződéses kapcsolat megelőző legalább öt évében a biztosítási szerződés által fedezett járművet vagy járműveket érintő kártérítési igényről vagy annak hiányáról bármikor igazolást kérhessen.* A biztosítóintézetnek vagy bármely más szervezetnek, amelyet a tagállam kijelölhetett arra, hogy kötelező biztosítást kössön vagy ilyen igazolásokat állítson ki, a kérelmet követő tizenöt napon belül ki kell állítania ezt az igazolást a biztosítási kötvény tulajdonosának.
- (20) Annak érdekében, hogy a gépjármű-balesetek *sérültjei* kellő védelmet *élvezzenek*, a tagállamok nem engedélyezhetik, hogy a biztosítóintézetek igénybe vegyék a *károsult féllel szemben az önrészt.*
- (21) A biztosítási szerződésre való hivatkozás, illetve a biztosítóintézetrel szemben közvetlenül érvényesíthető kártérítési igény joga nagy jelentőséggel bír *a gépjármű-balesetek sérültjeinek védelme szempontjából.* A 2000/26/EK irányelv az olyan balesetek sérültjeinek, amelyek nem a károsult fél *lakóhelye* szerinti tagállamban történtek, és amelyeket olyan *jármű* okozott, amely egy tagállamban rendelkezik biztosítással, és amelyet *rendszerint valamely tagállamban tartanak üzemben*, közvetlen kereseti jogot biztosít a felelős személy felelősségbiztosítását nyújtó *biztosítóintézet*rel szemben. A hatékony és gyors kárrendezés elősegítése, valamint a költséges bírósági eljárás lehetőleges elkerülése érdekében ezt a jogot bármely gépjármű-baleset sérültjére ki kell terjeszteni.
- (22) A gépjármű-balesetek *sérültjei* védelmének megerősítése érdekében a 2000/26/EK irányelvben meghatározott „indoklással ellátott *ajánlatra*” vonatkozó eljárást bármely gépjármű-balesetre ki kell terjeszteni. Ugyanezt az *eljárást akkor is megfelelően alkalmazni kell*, amikor a 72/166/EGK irányelv értelmében a balesetet a biztosítók nemzeti irodáinak rendszere rendezzi.
- (23) Annak érdekében, hogy a *károsult fél* számára egyszerűbb legyen a kártérítés igénylése, a 2000/26/EK irányelvnek megfelelően felállított információs központoknak nem csak azokról a balesetekről kell *tájékoztatást* nyújtaniuk, amelyekről az irányelv rendelkezik, hanem képesnek kell lenniük ugyanazt a *tájékoztatást* bármely gépjármű-balesettel kapcsolatban nyújtani.
- (24) **A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 9. cikke (1) bekezdésének b) pontjával együtt olvasott 11. cikkének (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a károsult fél a lakóhelye szerinti tagállamban keresetet indíthat a felelősségbiztosítást nyújtó biztosító ellen.**
- (25) Minthogy a 2000/26/EK irányelvet a – az ugyanezen tárgyban több tagállamban az 1968. szeptember 27-i Brüsszeli Egyezmény helyébe lépő – 44/2001/EK rendelet elfogadása előtt fogadták el, az irányelvben a Brüsszeli Egyezményre való hivatkozást ennek megfelelően ki kell igazítani.
- (26) A 72/166/EGK, a 84/5/EGK, a 88/357/EGK, a 90/232/EGK és a 2000/26/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 72/166/EGK irányelv módosításai

A 72/166/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk 4. pontja a következőképpen módosul:

a) az első francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— annak az államnak a területe, amelynek a rendszámtáblájával a gépjárművet ellátták, függetlenül attól, hogy a rendszámtábla állandó, vagy ideiglenes-e, vagy;”

⁽¹⁾ HL L 12., 2001.1.16., 1. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.

2005. január 12., szerda

b) a bekezdés a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„— amennyiben a járművön nincs rendszámtábla, illetve olyan rendszámtábla van rajta, amely nem, illetve már nem felel meg a járműnek, és a jármű balesetben érintett volt, azon állam területe, ahol a baleset történt, a kártérítési igény ezen irányelv 2. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése, vagy a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1983. december 30-i 84/5/EGK második tanácsi irányelv* 1. cikkének (4) bekezdése alapján történő rendezése céljából;

* HL L 8., 1984.1.11., 17. o.”

2. A 2. cikk (1) bekezdése helyébe a következő lép:

„(1) A tagállamok tartózkodnak olyan járművek felelősségbiztosításának ellenőrzésétől, amelyeket egy másik tagállam területén tartanak rendszerint üzemben, vagy amelyeket egy harmadik országban tartanak rendszerint üzemben, és egy másik tagállam területéről lépnek területükre. Nem rendszerszerűen azonban ellenőrizhetik a biztosítást, feltéve, hogy ezt megkülönböztetés nélkül, és olyan ellenőrzés részeként teszik, amely nem kizárólag a biztosítás ellenőrzésére irányul.”

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az a) pont második albekezdésében:

i. az első mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Az a tagállam, amely igénybe veszi ezt az eltérést, meghoz minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy az ilyen személyekhez tartozó gépjárművek által a saját területén, illetve egy másik tagállam területén okozott bármely kár vagy sérülés után kártérítést fizessenek.”

ii. az utolsó mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Közli a Bizottsággal a kötelező biztosítás alól mentességet élvező személyek, valamint a kártérítésért felelős hatóságok és szervezetek jegyzékét. A Bizottság közlésezi a jegyzéket.”

b) A b) pontban a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ebben az esetben a tagállamok biztosítják, hogy az e pont első albekezdésében említett járművek ugyanolyan bánásmódban részesüljenek, mint azok a járművek, amelyek esetében a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott biztosítási kötelezettségnek nem tettek eleget. Azon tagállam kártérítésért felelős szervezete, ahol a baleset történt, a 84/5/EGK irányelv 1. cikke (4) bekezdésében meghatározott garanciaalappal szemben kártérítési igénnyel léphet fel abban a tagállamban, ahol a járművet rendszerint üzemben tartják.

A gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 72/166/EGK, 84/5/EGK, 88/357/EGK és 90/232/EGK tanácsi irányelv és 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló, ...-i 2005/.../EK⁽¹⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv* hatálybalépésének időpontját követő öt év elteltével a tagállamok jelentést készítenek a Bizottságnak e pont végrehajtásáról és gyakorlati alkalmazásáról. E jelentések megvizsgálását követően a Bizottság – szükség esetén – javaslatokat terjeszt be ezen eltérés helyettesítéséről vagy hatályon kívül helyezéséről.

* HL L ...”

4. A 6. cikkben és a 7. cikk (1) bekezdésében a „vagy egy tagállam Európán kívüli területén” szövegrészt el kell hagyni.

2. cikk

A 84/5/EGK irányelv módosításai

A 84/5/EGK irányelv 1. cikke helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. cikk

(1) A 72/166/EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében említett biztosítás kötelezően mind az anyagi kárt, mind a személyi sérülést fedezi.

⁽¹⁾ Ezen irányelv számát ide kell beilleszteni.

2005. január 12., szerda

(2) A tagállamok által nyújtható magasabb biztosítási összegek sérelme nélkül minden tagállam kötelezővé teszi a biztosítást legalább a következő összegek vonatkozásában:

- a) személyi sérülés esetén sérültenként 1 000 000 **eurós vagy** kárigényenként 5 000 000 eurós **minimumösszeg**, a sérültek számától függetlenül;
- b) anyagi kár esetén kárigényenként 1 000 000 euró, a sérültek számától függetlenül.

Amennyiben szükséges, a tagállamok a gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 72/166/EGK, 84/5/EGK, 88/357/EGK és 90/232/EGK tanácsi irányelv, valamint 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló, ...-i 2005/.../EK⁽¹⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv* végrehajtásának időpontjától számított **legfeljebb** öt éves átmeneti időszakot **állapíthatnak meg**, amelyen belül **minimumösszegeket** az ezen bekezdésben **meghatározott összegekhez kell igazítaniuk**.

Az ilyen átmeneti időszakot megállapító tagállamok tájékoztatják erről a Bizottságot és jelzik az átmeneti időszak hosszát.

A 2005/.../EK⁽¹⁾ irányelv végrehajtási időpontjától számított 30 hónapon belül a tagállamok a biztosítási összegeket az ezen bekezdés által meghatározott szint legalább felére növelik.

(3) **A 2005/.../ EK* irányelv hatálybalépését követően vagy a (2) bekezdésben említett átmeneti időszak vége után a fenti bekezdésben említett összegeket öt évente felül kell vizsgálni, összhangban az európai fogyasztói árindexszel (EICP), amint azt a harmonizált fogyasztói árindexekről szóló 1995. október 23-i 2494/95/EK tanácsi rendelet** előírja.**

Az összegeket automatikusan ki kell igazítani. Az ilyen összegeket az EICP által a tárgyidőszakra – azaz a felülvizsgálatot közvetlenül megelőző 5 évre – jelzett százalékos változással kell növelni, és 10 000 euró többszörösére kell felkerekíteni.

A Bizottság a kiigazított összegekről értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot, és *gondoskodik* azok kihirdetéséről az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

(4) Valamennyi tagállam létrehoz vagy felhatalmaz egy *szervezetet*, amelynek a feladata az, hogy kártérítést biztosítson *legalább* annak a biztosítási kötelezettségnek az erejéig, amely egy azonosítatlan jármű, vagy egy olyan jármű által okozott anyagi kár vagy személyi sérülés esetén áll fenn, *amelyek esetén az (1) bekezdésben meghatározott biztosítási kötelezettségnek nem tettek eleget.*

Az első albekezdés nem érinti a tagállamoknak azt a jogát, amelynek értelmében eldönthetik, hogy a szervezet által biztosított kártérítést kiegészítő vagy nem-kiegészítő jellegűnek tekintik, illetve amelynek értelmében rendelkezhetnek a kárigények rendezésének megosztásáról a szervezet, a balesetért felelős személy vagy személyek, valamint egyéb olyan biztosítók vagy társadalombiztosítási szervek között, amelyek ugyanazon baleset vonatkozásában kötelesek kártérítést biztosítani a baleset sérültje részére. A tagállamok azonban nem engedhetik meg a szervezet számára, hogy a kártérítés kifizetését attól tegye függővé, hogy a károsult bármely módon igazolja, hogy a felelős személy nem képes kártérítést fizetni, vagy azt megtagadja.

(5) A sérült bármely eset kapcsán közvetlenül a szervezethez fordulhat, amely a kérésére a sérült által benyújtott információk alapján köteles indokolással ellátott választ adni számára bármely kártérítés kifizetéséről.

A tagállamok azonban kizárhatják a kártérítés e szervezet általi kifizetését azon személyek vonatkozásában, akik saját akaratukból szálltak be a kárt vagy a sérülést okozó járműbe, amennyiben a szervezet bizonyítani tudja, hogy tudomásuk volt arról, hogy a gépjármű nem volt biztosítva.

(6) A tagállamok korlátozhatják vagy kizárhatják a kártérítés e szervezet általi kifizetését minden olyan esetben, amikor azonosítatlan jármű okozott anyagi kárt.

⁽¹⁾ Ezen irányelv számát ide kell beilleszteni.

2005. január 12., szerda

Ha azonban a szervezet jelentős személyi sérülésért kártérítést fizetett ugyanazon baleset bármely sérültjének, amelyben azonosítatlan jármű anyagi kárt okozott, a tagállamok nem zárhatják ki az anyagi kárért fizetendő kártérítést azon az alapon, hogy a jármű azonosítatlan. A tagállamok azonban előírhatnak egy legfeljebb 500 eurós önrészt, amelyért az ilyen anyagi kárt elszenvedő személy felel.

Azokat a feltételeket, amelyek esetén a személyi sérülés jelentősnek minősül, azon tagállam jogszabályaival, illetve közigazgatási rendelkezéseivel összhangban kell meghatározni, amelyben a baleset történt. E tekintetben a tagállamok figyelembe vehetik többek között, hogy a sérülés igényelt-e kórházi ellátást.

(7) Minden tagállam a saját törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit alkalmazza az e szervezet által fizetendő kártérítésre, a baleset sérültje számára kedvezőbb egyéb gyakorlat sérelme nélkül.

* HL L ...

** HL L 257, 1995.10.27., 1. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított rendelet (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.)”

3. cikk

A 88/357/EGK irányelv módosításai

A 88/357/EGK irányelv 12a. cikke (4) bekezdésének negyedik albekezdésében a második mondatot el kell hagyni.

4. cikk

A 90/232/EGK irányelv módosításai

A 90/232/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk az első és a második bekezdés között a következő bekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy bármilyen jogszabályi rendelkezés vagy a biztosítási kötvényben található szerződési feltétel, amely az ilyen biztosításból azon az alapon zár ki egy utast, hogy az tudta vagy tudnia kellett volna, hogy a vezető alkohol vagy más kábító hatású anyag befolyása alatt állt a baleset idején, semmisnek tekintendő az ilyen utas kárigénye tekintetében.”

2. Az irányelv következő cikkel egészül ki:

„1a. cikk

A 72/166/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésében említett biztosítás kiterjed az olyan gyalogosokat, kerékpárosokat és a közút egyéb, nem gépjárművel közlekedő használatját ért személyi sérülésekre, illetve anyagi kárra, akik egy gépjármű közreműködésével bekövetkező baleset következményeként a nemzeti polgári jog szerint kártérítésre jogosultak. Ez a cikk nem érinti sem a polgári jogi felelősséget, sem a kártérítés mértékét.”

3. A 2. cikkben az első francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— fedezetet nyújtsanak egyszeri díjfizetés alapján és a szerződés egész tartama során, a Közösség teljes területére, beleértve bármely olyan időszakot, amikor a jármű a szerződés tartama alatt egy másik tagállam területén marad; és”

2005. január 12., szerda

4. Az irányelv következő cikkeivel egészül ki:

„4a. cikk

(1) A 88/357/EGK irányelv* 2. cikke d) pontjának második francia bekezdésétől eltérve, amikor egy járművet egyik tagállamból a másikba **feladtak**, a kockázat felmerülése szerinti tagállam **tekintendő harminc** napig rendeltetési tagállamnak közvetlenül attól fogva, **amikor a** vevő **elfogadja a szállítást**, akkor is, ha hivatalosan még nem vették nyilvántartásba a járművet a rendeltetési tagállamban.

(2) Abban az esetben, ha a jármű az ezen cikk (1) bekezdésében említett időszak alatt úgy volt érintett balesetben, hogy közben nem volt biztosítva, a 84/5/EGK irányelv 1. cikke (4) bekezdésében említett szervezet felel a rendeltetési tagállamban az említett irányelv 1. cikkében meghatározott kártérítésért.

4b. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítási kötvény tulajdonosa bármikor igazolást kérhessen a biztosítási szerződés által a szerződéses kapcsolat megelőző legalább öt évében fedezett járművet vagy járműveket érintő, harmadik személyeket megillető kártérítési igényről vagy annak hiányáról. A biztosítóintézetnek vagy bármely más szervezetnek – amelyet a tagállam kijelölhet arra, hogy kötelező biztosítást kössön vagy ilyen igazolásokat állítson ki –, a kérelmet követő tizenöt napon belül ki kell állítania ezt az igazolást a biztosítási kötvény tulajdonosának.

4c. cikk

A 72/166/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésében említett biztosítást illetően a biztosítóintézetek nem hivatkozhatnak önrészre a balesetben károsult féllel szemben.

4d. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a 72/166/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésében említett biztosítással fedezett jármű által okozott balesetben károsult felek közvetlenül jogosultak keresetet indítani azon biztosítóintézet ellen, amelynél a felelős személynek felelősségbiztosítása van.

4e. cikk

A tagállamok megállapítják a 2000/26/EK irányelv** 4. cikke (6) bekezdésében meghatározott eljárást bármely olyan balesettel kapcsolatos kárrendezésre, amelyet a 72/166/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésben említett biztosítás által fedezett jármű okozott.

Az olyan balesetek esetében, amelyek kárrendezését a 72/166/EGK irányelv 2. cikke (2) bekezdésében meghatározott nemzeti irodák rendszere végezheti, a tagállamok a 2000/26/EK irányelv 4. cikke (6) bekezdésében foglalt eljárással megegyező eljárást állapítanak meg. Ezen eljárás alkalmazásában a biztosítóintézetre való bármely hivatkozást a 72/166/EGK irányelv 1. cikke 3. pontjában meghatározott nemzeti irodára történő hivatkozásként kell érteni.

* Az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. június 22-i 88/357/EGK második tanácsi irányelv (HL L 172., 1988.7.4., 1. o.). A legutóbb a 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 181., 2000.7.20., 65. o.) módosított irányelv.

** A tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 2000. május 16-i 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 181., 2000.7.20., 65. o.).”

2005. január 12., szerda

5. Az 5. cikk (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 2000/26/EK irányelvben rögzített kötelezettségek sérelme nélkül az említett irányelv 5. cikkének megfelelően létrehozott és jóváhagyott információs központok az említett cikkben meghatározott információkat minden olyan fél rendelkezésére bocsátják, aki a 72/166/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésében említett biztosítással fedezett jármű által okozott baleset részese.”

5. cikk

A 2000/26/EK irányelv módosításai

A 2000/26/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az irányelv következő (16a) preambulumbekkezdéssel egészül ki:

„(16a) A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet* 9. cikke (1) bekezdésének b) pontjával együtt olvasott 11. cikkének (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a károsult fél a lakóhelye szerinti tagállamban keresetet indíthat a felelősségbiztosítást nyújtó biztosító ellen.

---

* HL L 12., 2001.1.16., 1. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.”

2. A 4. cikk (8) bekezdése helyébe a következő lép:

„(8) A kárrendezési megbízott kijelölése önmagában nem jelenti a 92/49/EGK irányelv 1. cikkének b) pontjában meghatározott új fióktelep megnyitását, és a kárrendezési megbízott nem tekinthető a 88/357/EGK irányelv 2. cikkének c) pontja szerinti telephelynek, illetve

— Dánia viszonylatában, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i Brüsszeli Egyezmény* szerinti telephelynek,

— a többi tagállam viszonylatában pedig a 44/2001/EK rendelet szerinti telephelynek.

---

* HL C 27., 1998.1.26., 1. o. (egységes szerkezetbe foglalt változat).”

3. Az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjából a 2. pont ii. alpontját el kell hagyni;

4. Az irányelv a következő új 6a. cikkel egészül ki:

„6a. cikk

Központi szerv

A tagállamok meghoznak minden megfelelő intézkedést annak érdekében, hogy a sérülteknek, a biztosítóknak vagy a jogi képviselőiknek megkönnyítsék a kárrendezéshez szükséges alapvető adatokhoz kellő időben való hozzáférést.

Ezeket az alapvető adatokat – adott esetben – elektronikus formában rendelkezésre kell bocsátani minden tagállamban egy központi tárolóhelyen, és azokhoz az ügyben érintett felek kifejezett kérélmükre hozzáférhetnek.”

2005. január 12., szerda

6. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok *hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb [...]ig⁽¹⁾ megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.*

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni.

A hivatkozás módját a tagállamok *határozzák meg.*

(2) A Szerződésnek megfelelően a tagállamoknak *fenntarthatnak vagy hatályba léptethetnek olyan rendelkezéseket, amelyek a károsult fél számára kedvezőbbek, mint az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges rendelkezések.*

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba.

8. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

⁽¹⁾ Ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követő [24] hónapon belül.

P6_TA(2005)0004

Az európai alkotmány

Az Európai Parlament állásfoglalása az európai alkotmányt létrehozó szerződésről (2004/2129(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződésre (a továbbiakban: alkotmány),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és az Egységes Európai Okmánnyal, valamint – a Maastrichti, Amszterdami és Nizzai Szerződésekkel módosított – az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács laekeni nyilatkozatára ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 364., 2000.12.18, 1. o.

⁽²⁾ Laekeni Európai Tanács, laekeni nyilatkozat az Unió jövőjéről, SN 273/01, 2001.12.15.